

jetée au chapitre provincial de Tolède en 1588. Chargé par ce chapitre, l'augustin espagnol bien connu Fray Luis de León élaborà les premières normes de vie des Récollets. L'édition des documents est très soignée. Il ne manque que la description diplomatique des chartes les plus importantes et de leurs sceaux. Il est regrettable que la qualité du papier employé ne réponde pas à la valeur éminente de cette édition. Nous tenons à louer les excellentes tables détaillées qui facilitent grandement la maniabilité de cet ouvrage. Nous espérons que les trois autres tomes paraîtront sans retard.

N. TEEUWEN, O. E. S. A.

*Gregorii Ariminensis O. E. S. A. Super Primum et Secundum Sententiarum.* Reprint of the 1522 Edition. (Franciscan Institute Publications, Text Series No. 7. Ed. by E. M. Buytaert O. F. M.). Saint-Bonaventure (N. Y.), The Franciscan Institute ; Louvain, Nauwelaerts ; Paderborn, Ferd. Schöningh, 1955. In-8°, 654 p., \$ 7.50.

Deze publikatie van het Sint-Bonaventura-Instituut is een anastatische herdruk van de grote uitgave, welke Augustinus van Montefalco O. E. S. A. in 1522 te Venetië op de persen van L. De Giunta liet verschijnen. De fotografische reproductie, verzorgd door de uitgeverij Ferdinand Schöningh te Paderborn, is tot stand gekomen in samenwerking met de uitgevers van de bekende Cassiciacumreeks (*Studies in St. Augustine and the Augustinian Order*, Vol. IV, American Series). De oorspronkelijke uitgave, die uit twee delen bestaat, heeft men tot één volume herleid. Daar het formaat eveneens verkleind werd, is de reproductie vanuit praktisch oogpunt gezien een vooruitgang. Alleen is het jammer dat de leesbaarheid van de tekst eronder geleden heeft. Gedeeltelijk is dit ook te wijten aan het feit dat de fotografische reproductie het lettertype enigszins te zwaar heeft weergegeven. De belangrijkheid van deze herdruk kan niet betwijfeld worden. Gregorius van Rimini is tot heden te weinig bestudeerd. Nochtans is hij een der voornaamste vertegenwoordigers van de augustijnse stroming uit de veertiende eeuw. Ofschoon leerling van Aegidius Romanus, wijkt hij in vele punten van zijn leermeester af. Meestal tracht hij zijn opvattingen met de leer van St. Augustinus te verbinden. Of hij op wijsgerig gebied werkelijk een der voornaamste baanbrekers van de nominalistische stroming is geweest, zoals tot nu toe algemeen aanvaard werd, wordt ernstig betwijfeld in een recente studie van D. Trapp over de augustijnse theologie van de veertiende eeuw (zie *Augustiniana*, VI (1956), p. 182 vv.). Hoewel wij zijn invloed hoofdzakelijk binnen de Augustijnenorde moeten situeren, is hij ook buiten de Orde tamelijk groot geweest. Deze uitgave stelt ons in staat dit nader te preciseren.

L. J. VAN DER LINDEN, O. E. S. A.